

at det altid maa være flettere Jorder, og at en Jorddrot ved at indbetale denne Sum ikke faaer Ret til at benytte Jorden paa nogenjomhelst anden Maade end til Skovs Opælfning og Fredning, have vi troet, at man kunde gaae ind paa dette Forslag. Skulde Jorddroten ville benytte dette Areal til Andet end til Skovplantning, faaer han ifølge dette Forslag ingen Ret dertil ved at indbetale 300 Rd. pr. Tonde Hartkorn; men derved faaer han kun Ret til at benytte det til Skovs Plantning og Fredning. Naar Underændringsforslaget bliver vedtaget, vil Udvalgets store Fleertal atter kunne stemme for Ministerens Forslag under Nr. 1. — Lovforslagets § 2 gaaer ud paa, at den Bevillingsmyndighed, der for Diebliffet er givet Indenrigsministeren til Bøndergaardens Nedlæggelse eller Sammenlægning, ophæves med Hensyn til Bøndergaarde, der ere undergivne Fæstetvang. Hertil har Indenrigsministeren foreslaaet, at Ordene: „Bøndergaarde, der ere undergivne Fæstetvang“, skulle forandres til: „de Fæstetvang undergivne Bøndergaarde, der ikke ere overgaaede til Selveiendom eller til Arvesæfte med Ret til at sælge og pantjætte“. Efter dette vilde altsaa Ministerens Bevillingsmyndighed være bortfalden med Hensyn til alle Fæstegaarde, der ikke ere overgaaede til Selveiendom eller Arvesæfte, medens den forbeholdtes med Hensyn til de Gaarde, der ere overgaaede til Selveiendom eller Arvesæfte, selv om de endnu ikke i 20 Aar have været Selveiergaarde og altsaa endnu have Fæstetvængen paa sig. Det er klart, at Ministerens Forslag ikke paa nogen Maade figter til at borttage Fæstetvængen fra disse Gaarde tidligere end efter Udløbet af de 20 Aar, og naar der gives Bevilling med Hensyn til Sammenlægning af Bøndergaarde, som ere overgaaede til Selveiendom, vil denne Bevilling altsaa ikke føre til, at disse sammenlagte Selveiergaarde blive tidligere frie for Fæstetvængen, end de ellers vilde være blevne, men Fæstetvængen vedbliver at hvile paa dem ogsaa i sammenlagt Tilstand. Jeg idetmindste forstaaer Forslaget saaledes, at, naar en Selveiergaard, der endnu ikke i 20 Aar har været Selveiergaard, og paa hvilken Fæstetvængen altsaa hviler, sam-

menlægges med en Selveiergaard, der ikke er undergivet Fæstetvang, bliver dette hele samlede Landbrug undergivet Fæstetvang, indtil de 20 Aar ere udløbne for den ene af Gaardene, saaledes at Sammenlægningen drager den ene Deel med sig under Fæstetvængen for det samme Tidsrum, for hvilket Fæstetvængen hviler paa den anden Deel, og at det Hele altsaa kun bliver fri for Fæstetvængen, naar de 20 Aar ere tilendebragte for den ene Deel af Landbruget. Forsaavidt denne Fortolkning, som jeg antager, at den ærede Minister finder berettiget, anerkendes, har Udvalget med Undtagelse af eet Medlem kunnet tiltræde Ministerens Forslag uden nogen Forandring deri. — § 3 i Lovforslaget gaaer ud paa, at Alt, hvad der nu er undergivet Fæstetvang, vedbliver at være det, saa længe det ikke afhændes til Selveiendom eller Arvesæfte, uden Hensyn til, hvorvidt det sammenlægges med anden Jord, omfordeles eller udstyffes. Den ærede Minister har hertil foreslaaet, at der skulde gjøres en Undtagelse med Hensyn til de Lodder paa under 1 Tonde Hartkorn, der ved Jordens Omfordeling eller Udstyfning udlægges til særskilt Bebyggelse, til hvilken Anvendelse der imidlertid ikke skal kunne fraklives nogen Fæstegaard mere end i det Høieste $\frac{1}{6}$ af dens nuværende Hartkorn. Det maa indrømmes, at dette er en Forbedring af, hvad der er den nugældende Tilstand. Allerede det, at Retten til Udstyfning af Huuslodder paa under 1 Tonde Hartkorn indskrænkes til kun at kunne skee med $\frac{1}{6}$ af Fæstegaardens Tilliggende, er et Fremskridt, og naar den Deel, der kan udlægges til Huuslodder, endog bestemt skal udlægges til særskilt Bebyggelse, er der en Sikkerhed for, at disse Huuslodder ville komme Bondestanden tilgode og til Brug gennem forskjellige af dens Medlemmer. Vi gaae ud fra, at, saasnart en saadan Lod ikke længer er udlagt til særlig Bebyggelse men denne maatte blive tagen bort, og Lodderne maatte blive samlede med et større Jordbrug saaledes at der ikke længer var særlig Bebyggelse paa den, maatte Fæstetvængen efter dette Forslag igjen komme tilbage til disse udstyffede Lodder; det ligger ligefrem i den ærede Ministers Affattelse. Dette Forslag har